

מ"ת 67007/06/18 - מדינת ישראל נגד עומר סרסור, מוחמד מוסא, אחסאן שיך עיסא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 67007-06-18 מדינת ישראל נ' סרסור(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת זהבה בוסתן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. עומר סרסור (עציר) 2. מוחמד מוסא (עציר) 3. אחסאן שיך עיסא (עציר)

החלטה

בעניינו של המשיב 2 בלבד

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ו**נשיאה בצוואת חדא של נשק, אביזר, ותחמושת לנשק** לפי סעיף 144(ב) רישא + 144(ב) סיפא יחד עם סעיף 29(א) לחוק.

2. ב"כ המשיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בכל הקשור למרשו ואף לקיומה של עילת מעצר. ב"כ המשיב 1 טען תחילה כי בענין מרשו לא קיימות ראיות לכאורה אך בטרם התקיים דיון בעניין, ולאחר שהתקבלו מהיחידה החוקרת (ביום 30.7.18) תוצאות דגימת דנ"א שנלקחה מנשק מאג, שנתפס יחד עם אמל"ח נוסף במשאית בה נסעו המשיבים 2 ו-3 (כפי שיפורט להלן), שהראו כי הדגימה תואמת את פרופיל ד.נ.א של המשיב 1, הודיע בא כוחו כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב 1. בהסכמת המאשימה, התבקש שרות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינם של המשיבים 1 ו-3 ובשלב זה הם עצורים עד החלטה אחרת.

ב"כ **המשיב 2** חולק על קיומן של ראיות לכאורה בעניין מרשו, ובשאלה זו עוסקת החלטתי.

3. על פי הנתען בכתב האישום, החל ממועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 11.6.18, קשרו המשיבים קשר לייבא כלי נשק ואמל"ח משטחי הרשות הפלסטינאית ולשאתם אל שטח ישראל. במסגרת הקשר, שוחחו ביניהם המשיבים בטלפון, ותיאמו מפגש במסגרתו ייכנסו אל שטח הרשות הפלסטינאית, יקבלו לידיהם את כלי הנשק והאביזרים, ויישאו אותם חזרה לשטח ישראל.

ביום 11.6.18, בשעות 17:02 ו-17:12, חצו המשיבים את מחסום חוצה שומרון לכיוון שטחי הרשות הפלסטינאית, המשיבים 2 ו-3 במשאית הנהוגה על ידי המשיב 3, והמשיב 1 בג'יפ. בהמשך אותו היום, בעודם

שוהים בשטחי הרשות הפלסטינאית, קיבלו לידיהם המשיבים, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, את כלי הנשק ואמל"ח המפורטים להלן:

א. מקלע מאג FN,

יחד עם קנה נוסף ודורגלים.

ב. תת מקלע

Heckler & Koch, מודל MP5, קליבר 9 מ"מ פאראבלום.

ג. שתי מחסניות

ריקות המתאימות לתת מקלע Heckler & Koch, מודל MP5, קליבר 9 מ"מ פאראבלום.

ד. שרשור תחמושת

בקליבר 7.62X51, המתאים למקלע שבסעיף א'.

המשיבים הטמינו את כלי הנשק והאמל"ח מאחורי כיסא הנוסע במשאית, כשהם עטופים בשקיות ובבדים, ובהמשך חצו את מחסום חוצה שומרון לשטח מדינת ישראל, כאשר המשיב 1 נוהג בג'יפ, והמשיבים 2 ו-3 נוסעים במשאית הנהוגה על ידי המשיב 3, כשהם נושאים בצוותא חדא את כלי הנשק והאמל"ח עד למעצרים.

4. לטענת ב"כ המשיב 2 הראיות לכאורה אינן קושרות את המשיב 2 למיוחס לו בכתב האישום. האמל"ח לא נתפס ברכבו, אין ראיה המצביעה על מודעותו לקיום האמל"ח במשאית, ואין ראיה הקושרת אותו להחזקת האמל"ח, להובלתו, או לכל קשר אחר.

הראיות לכאורה כנגד המשיב 2:

5. הראיה המרכזית כנגד המשיב 2, הן 6 שיחות טלפון שהתנהלו בינו לבין המשיב 1 ביום 11.6.18 בפרק זמן של שעתיים וחצי, **עובר לחציית המחסום לשטחי הרשות הפלסטינאית ובזמן ששהו המשיבים בשטחי הרשות הפלסטינאית.** בשיחות אלה נשמעו המשיבים 1 ו-2 מתאמים ביניהם מפגש, משוחחים על מפגש עם צד שלישי, ומתאמים ביניהם את התנועה אל שטחי הרשות ובתוכה.

במקביל לקיום השיחות הללו, מתועדים המשיבים, על ידי מערכת צילום משטרתית, כשהם חוצים את המחסום בכלי הרכב עמם נתפסו, בפער זמנים קצר זה מזה, ותוך כדי קיום השיחות ביניהם.

לטענת המאשימה סמיכות הזמנים של תנועת כלי הרכב, ביחד עם שילוב השיחות בין המשיבים 1 ו-2, מלמדים על קשר בין המשיבים, ועל מודעות של האחד למעשי השני.

6. להלן פרוט רצף השיחות ותנועות כלי הרכב:

13:32:49 - שיחה 1: משיב 1 מתקשר למשיב 2.

"משיב 1: הלו

עמוד 2

משיב 2: אהלן

משיב 1: איפה אתה?

משיב 2: (לא ברור) בבית

משיב 1: מתי אתה רוצה לצאת?

משיב 2: (לא ברור).

משיב 1: טוב תדבר איתי כדי שאצא לפניך. או שנצא ביחד. אתה תצא לפני.

משיב 2: הולך

משיב 1: יאללה".

14:16:50 - שיחה 8: משיב 2 מתקשר למשיב 1.

"משיב 1: כן

משיב 2: תגיע לרחיצה, הנה אני שם.

משיב 1: למה הזמנים שלך נהיו כך?

משיב 2: הרי זה לא ביד שלי, נכון אני מדבר טלפונים?

משיב 1: הנה אני מגיע יאללה

משיב 2: בוא בוא יא (לא ברור)".

14:49:04 - תמונה ממערכת צילום משטרתית: המשאית בה נסעו המשיבים 2 ו-3 יוצאת מצומת כפר קאסם.

15:09:06 - שיחה 31: משיב 2 מתקשר למשיב 1.

"משיב 1: הלו

משיב 2: אתה מוכן כן?

משיב 1: לא עדיין לא

משיב 2: ואלק תצא (לא ברור) אני הגעתי

משיב 1: טוב לא משנה, מה, תגיע רגיל יאללה

משיב 2: ב"

משיב 1: הנה אני יוצא".

15:23:42 - תמונה ממערכת צילום משטרתית: הג'יפ בו נסע המשיב 1 חוצה את מחסום חוצה שומרון משטח ישראל אל שטחי הרשות הפלסטינאית.

15:32:14 - שיחה 33: משיב 2 מתקשר למשיב 1.

"משיב 1: הלו

משיב 2: כן ולנטינו

משיב 1: ולנטינו? איפה אתה? איפה אחי?

משיב 2: מה איפה אני? מה ב...

משיב 1: עניין של רבע שעה

משיב 2: טוב בסדר

משיב 1: אתקשר אליך אינשאללה

משיב 2: הולך דוד".

15:41:29 - שיחה 34: משיב 2 מתקשר למשיב 1.

"משיב 2: כן

משיב 1: הלו

משיב 2: איפה אתה ולנטינו?

משיב 1: ולנטינו? אני מחכה הבחור לא בבית, הנה הוא מגיע יא נשמה שלי

משיב 2: מה?

משיב 1: הנה הבחור מגיע

משיב 2: טוב אה...

משיב 1: תן לי, אני אתקשר אליך. אני (לא ברור) אתקשר אליך

משיב 2: בסדר, אני, אתה יוצא משם תמשיך ללכת קצת קדימה אני עומד בצד ב"

משיב 1: טוב ביי".

16:02:46 - שיחה 36: משיב 1 מתקשר למשיב 2.

"משיב 2: הלו

משיב 1: תגיד לי איפה אה... (לא ברור)?

משיב 2: מה?

משיב 1: איפה נמצא המקום?

משיב 2: אתה... תמשיך... אה... מה שמו, איך שתצא תקח שמאלה

משיב 1: כן

משיב 2: תראה אותנו ישירות בדרך, עומדים ימינה

משיב 1: כן, טוב יאללה".

17:04:45 - תמונה ממערכת צילום משטרתית: הג'יפ בו נסע המשיב 1 חוצה את מחסום חוצה שומרון משטחי הרשות הפלסטינאית אל שטח ישראל.

17:12:37 - תמונה ממערכת צילום משטרתית: המשאית בה נסעו המשיבים 2 ו-3 חוצים את מחסום חוצה שומרון משטחי הרשות אל שטח ישראל.

7. כאמור לעיל, ביום 30.7.18, התקבל מהיחידה החוקרת חומר חקירה נוסף, הכולל זיהוי פרופיל דנ"א של המשיב 1, מהדגימה שניטלה מהמאג שנמצא במשאית בה נסעו המשיבים 2 ו-3.

8. גרסאות המשיבים -

א. בהודעותיהם שללו שלושת המשיבים את המיוחס להם, ושללו כל קשר לאמל"ח שנתפס.

המשיבים 1 ו-2 קשרו עצמם בחקירותיהם לטלפונים בהם בוצעו השיחות המפורטות מעלה.

ב. המשיב 3, מסר כי מדובר במשאית השייכת לחברה בבעלות אחיו, בה הוא עובד כקצין רכב. המשיב 3 מסר כי ביום המעצר אסף את המשאית מהמוסך בכפר קאסם, ומאחר והמשאית לא עבדה באותו יום החליט לנסוע עמה לשכם על מנת לתקן את המזגן והמשיב 2 הצטרף אליו לנסיעה. משעומת המשיב 3 עם העובדה שבבדיקה מול המוסך בכפר קאסם עלה שהמשאית הוצאה מהמוסך יום לפני המעצר, הוא לא השיב לטענה ולא התמודד עם הטענה (חקירה מיום 25.6.18, ש' 7-15).

ג. המשיבים 2 ו-3 מסרו כי בשעה שהיו בשכם המשאית נותרה במוסך כ-30-60 דק'. אך הם היו זה לצד זה כל העת. הם סרבו לבקשת השוטרים להצביע על המוסך בו תיקנו את המשאית בשכם, ולא מסרו כל פרט שיאפשר את בדיקת גרסתם.

ד. המשיב 2 מסר כי בעת ששהו במוסך בשכם פגש במשיב 1, אשר חשב שהם תקועים בדרך ושאל אם הם זקוקים לעזרה. בהמשך מסר שיתכן והתעכבו בעקבות המפגש (חקירה מיום 11.6.18, ש' 29, 48, 81, 103-100).

המשיב 3 טען כי לא ראה את המשיב 1, לא פגש אותו, ולא שם לב למפגש בין המשיב 1 למשיב 2 במהלכו הציע המשיב 1 עזרה (חקירה מיום 14.6.18, ש' 58-61, 69). הוא אישר כאמור כי הוא והמשיב 2 היו ביחד כל הזמן אך לטענתו לא פגשו אף אחד בכל הזמן שהסתובבו יחד (חקירה מיום 19.6.18, ש' 93-86, 122).

המשיב 1 מסר כי היה בביתו עד השעה 12:00, אז יצא למפעל הבלוקים של אחיו שם שהה עד 14:30, אח"כ התקלח, והלך למכולת "אל וואחה" שם קנה בשר, והזמין את עובדיו לארוחת שבירת הצום ליום המחרת. בשעה 15:30-16:00 נסע להשלים קניות בחווארה, שם קנה לחם. לדבריו, תכנן לערוך קניות נוספות אך עקב הפקקים חזר לכיוון הכפר (חקירה מיום 11.6.18, ש' 14-23).

לטענת המשיב 1, הוא לא פגש איש מכפר קאסם בעת ששהה בשטחים. עוד טען כי ביום המעצר שוחח עם המשיב 2 שתי שיחות טלפון בלבד ונמנע מלספר לו על מקום הימצאו שכן היה עסוק מאוד וחשש שהמשיב 2 ירצה להצטרף אליו (חקירה מיום 11.6.18, ש' 54-62).

כשעומת המשיב 1 עם הסתירה שבין דבריו לדברי המשיב 2, אשר טען כי פגש את המשיב 1 בשכם, ענה כי אינו זוכר, והכחיש כי הציע לו עזרה (חקירה מיום 13.6.18, ש' 34, 48, 56-59).

בחקירתו נוספת בנושא זה, טען המשיב 1 כי בעצת עורך דינו הוא בוחר לשמור על זכות השתיקה **"למרות שלכל דבר יש הסבר"** (חקירה מיום 20.6.18, ש' 21-10).

ה. כשעומת המשיב 1 עם השיחות שהתנהלו בינו לבין המשיב 2, הוא זיהה את קולו בשיחה הראשונה אך טען כי אינו מזהה עם מי דיבר. בשיחה 8 לא זיהה את קולו, ובשיחה 31 זיהה את קולו אך ציין שדיבר על מנפים. לאחר שהוטח בו כי מדובר בשיחות בינו ובין המשיב 2, והושמעו לו יתר השיחות, שמר על זכות השתיקה (חקירה מיום 20.6.18, ש' 74-32).

ו. המשיב 2, שתק במרבית חקירותיו, למעט בחקירתו הראשונה. הוא שתק כשנשאל אם שוחח בטלפון עם המשיב 1, וכשעומת עם העובדה שהמשיב 1 הכחיש מפגש ביניהם (חקירה מיום 13.6.18).

בחקירה נוספת (מיום 19.6.18) מסר המשיב 2 גרסה לשיחות הטלפון שביצע ביום המעצר - תחילה סיפר כי שוחח רק עם אשתו פעם אחת, ואינו זוכר שיחות עם אנשים נוספים (ש' 62-50), בהמשך אישר כי שוחח עם המשיב 1 אך לא זכר כמה פעמים ומתי. כשנשאל על מה שוחחו ואם ידע שהמשיב 1 יהיה במקום, חזר לשמור על זכות השתיקה (ש' 108-95).

בחקירתו מיום 20.6.18 כשהוטחו בו השיחות שבינו ובין המשיב 1, בחר לשתוק.

ז. המשיב 3 מסר כי שמע את המשיב 2 משוחח רק שיחה אחת, עם אשתו ואומר לה לקנות דברים לקיוסק שלהם (חקירה מיום 19.6.18, ש' 113). כשהושמעו למשיב 3 השיחות שבין המשיבים 1 ו-2 הוא לא זיהה את הדוברים, ולא סיפק הסבר לסתירה שבין תיעוד השיחות לגרסתו (חקירה מיום 20.6.18, ש' 125-62).

9. לטענת המאשימה, גרסאות המשיבים בדבר הסיבות לנסיעה לשטחי הרשות, בהתחשב בעובדה שמדובר בנסיעה ארוכה, בתקופת הרמדאן בה הכבישים עמוסים ופקוקים, לצורך שהייה קצרה מאוד של פחות משעה, אינה סבירה ולא עומדת במבחן ההיגיון. בנוסף לכך, המשיבים לא מסרו הסבר הגיוני לנאמר בשיחות ולסמיכות הזמנים, הם מסרו בחקירותיהם גרסאות סותרות, ושמרו באופן סלקטיבי על שתיקה. בכל אלו יש לטענת המאשימה כדי לחזק את הראיות כנגד כל המשיבים ובכלל זה המשיב 2.

10. ב"כ המשיב 2 אינו חולק על כך שהנשקים נתפסו במשאת בה נסעו המשיבים 2 ו-3, אך לטענתו אין בידי התביעה היכולת להוכיח חזקה של השניים בנשקים וזאת מהטעם שעל פי עדות המשיב 3 מדובר בעסק הובלות משפחתי ועל המשאת נוהגים נהגים שונים שמחנים אותה במקומות שונים (חקירתו מיום 14.6.18, עמ' 3 ש' 30). לטענת ב"כ המשיב 2, עדות זו אוששה על ידי אחיו של משיב 3, שהוא בעל חברת המשאיות (חקירתו 18.6.18, עמ' 1 ש' 14). בנוסף לכך, אין בידי התביעה ראיות מתי הוכנסו כלי הנשק למשאת

11. באשר להאזנות הסתר, אין בהן, לטענתו של ב"כ המשיב 2, כל אינדיקציה לעסקה בנשקים, או להטמנת נשק במשאת.

12. לבסוף טוען ב"כ המשיב 2 כי התנהלותם של המשיבים אשר חצו את מחסום שומרון המאויש באנשי

צבא וחזרו דרך אותו מחסום איננה התנהגות המצופה ממי שיועד כי הוא מבריש נשקים. יתרה מכך, אם המשיב 1 היה אמור "לפתוח" את הציר כדי לשמור על המשיבים 2 ו- 3, כיצד יתכן שהוא נתפס והשניים האחרים נעצרו עשר דקות לאחר מכן.

דין והכרעה

13. לאחר שעיינתי בראיות ושמעתי טענות הצדדים דעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה גם למיוחס למשיב 2 בכתב האישום.

14. ב"כ המשיב 2 בטיעונו לא התייחס אל כלל הראיות כמקשה אחת. לטענתו, אין מחלוקת שהמשיב 2 הצטרף למשיב 3 בנסיעתו לשכם, אך אין בכך כדי להצביע על ידיעתו של המשיב 2 על מטרת הנסיעה לשכם ואין כל אינדיקציה שהנשק הוכנס למשאית בעת שהותם של המשיבים 2 ו- 3 בשכם. הוא גם אינו חולק כי בשיחות שבין המשיבים 1 ו- 2 תואמה פגישה כלשהי אך אין לטענתו בכל אלה כדי להרים את נטל הראיות הנדרש בדבר מודעותו של המשיב 2 לנשק.

15. אכן אין בחומר הראיות ראיה ישירה המלמדת על ידיעתו של המשיב 2 על מטרת הנסיעה ואין אינדיקציה ישירה כי הנשק הוכנס למשאית בעת שהותם של המשיבים 2 ו- 3 בשכם. הראיות בעניינו, שפורטו לעיל, הן ראיות נסיבתיות, לגביהם חזר ביהמ"ש העליון, רק לפני מספר ימים, על ההלכה לפיה ניתן לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה גם כאשר כל הראיות הן נסיבתיות **"ובלבד שהראיות הלכאוריות עומדות על רגליהן, כאשר הן משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת רצופה של ראיות מפלילות אשר יש בה כדי לבסס הרשעה (בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (19.12.2013))."** בנוסף נקבע באותה החלטה כי כאשר חומר הראיות מבוסס על ראיות נסיבתיות בלבד **"נדרש כי המסקנה המפלילה המוסקת מהראיות לכאורה תגבר באופן ברור על כל תאוריה עובדתית חלופית אחרת (ע"פ 6167/99 בן שלוש נ' מדינת ישראל, נז(6) 577, 587 (2003))"** (בש"פ 5596/18 פלוני נ' מדינת ישראל ניתן ביום 16.8.18).

16. בעניינו, שילוב הראיות בהן מודה המשיב 2, ואשר לגביהן אין מחלוקת, דהיינו נסיעתו של המשיב 2 עם המשיב 3 במשאית ללא הסבר הגיוני לסיבת הנסיעה, והמצאות הנשק במשאית, בצרוף לראיות עצמאיות שהמשיב 2 לא סיפק להן הסבר והכוללות את שיחות הטלפון המתנהלות בינו לבין המשיב 1 בהן הם מתאמים נסיעה - מתי לצאת, מי יוצא לפני מי, העובדה כי בשיחה מס' 34 אומר המשיב 1 למשיב 2 **"הנה מגיע הבחור"** כלומר ברור לשני המשווחים מי הבחור שמגיע, וההודאה של משיב 2 כי פגש את המשיב 1 בשכם בצרוף לפרופיל הד.נ.א של המשיב 1 שנמצא על המאג יוצרים מארג ראיתי המוביל למסקנה אחת ויחידה כי המשיבים קשרו קשר לייבא כלי נשק משטחי הרשות הפלסטינית לישראל וביום 11.6.18 נסעו לשכם כדי לקדם את הקשר ואף החלו בביצועו עד שנעצרו.

למארג ראיתי זה מצטרפות הסתירות בהודעותיהם של המשיבים, והשמירה על זכות השתיקה של המשיב 2 כאשר הוא מתבקש לתת הסבר לשיחותיו עם המשיב 1.

17. בהתייחס לשיחות הטלפון, אותם ביקש ב"כ המשיב 2 לבחון בנפרד מכלל הראיות, מסכים ב"כ המשיב

2 כי לכאורה אדם חף מפשע צריך לתת להם הסבר ולא להתחמק מההסבר. למרות האמור הוא סבור כי לא ניתן לראות בשיחות הללו בראיה לכאורה והוא מפנה לע"פ 426/67 יוסף בארי ואהרון באכר נ' מדינת ישראל (להלן - פס"ד באכר) שם אמר ביהמ"ש "ומה בדבר שקרי המערער בכר, שלהם היה בעליל חלק נכבד בהרשעתו? הנני גורס שעלינו לנהוג זהירות בהעמדת ההרשעה אף במקצת על כך, שהנאשם נתן הסבר אשר נמצא כוזב, פן ניכשל באחד הימים בהרשעת אדם חף מפשע. כבר נאמר אצלנו לא פעם שהסבר כוזב עשוי לחזק את האמון של בית-המשפט במהימנות העדויות מטעם התביעה, אך אין הוא יכול למלא חלל הקיים במערכת התביעה מבחינת כמות ההוכחות- "היש" הדרוש להרשעה. אין זאת אלא צורה אחרת של הכלל הידוע שכל ספק מתקבל על הדעת חייב להתפרש לזכות הנאשם. מוכן אני לומר שעובדת נוכחות מכוניתו של בכר בקירבת מקום הפשע חייבה לכאורה מתן הסבר מטעם בכר. אבל גם אילו בכר סירב לתת כל הסבר או אם הסברו נמצא כוזב. עדיין חייב בית-המשפט לשקול בסוף המשפט את הראיות שהובאו, וראיות אלה הותירו מקום לספק".

על יסוד האמור בפסה"ד באכר טוען ב"כ המשיב 2 כי גם אם המשיב 2 שיקר בענין שיחות הטלפון ולא נתן להם הסבר סביר אין בכך כדי להצביע על מודעותו.

אין זה המצב בענייננו. ראשית, אנו בשלב של ראיות לכאורה ולא בדיון הראיות עצמו, ובשלב זה ביהמ"ש אינו מייחס אמון או חוסר אמון לעדויות המובאות בפניו, ובוחן את האמור בהן וההסבר שניתן להן על ידי המשוחרחים. שנית, השיחות בין המשיבים 1 ו-2 אינן הראיה היחידה העומדת בפני ביהמ"ש. השיחות הן חלק ממכלול הראיות המצביעות על כך שהמשיב 2 תאם את נסיעתו לשכם עם המשיב 1, ואת מועד הנסיעה. המשיבים 1 ו-2 קבעו להיפגש בשכם בעוד המשיב 1 ממתין לבחור שהגיע. בשלב זה המשיב 2 לא נתן לשיחות אלה כל הסבר ובנסיבות המפורטות ההסבר המתקבל על הדעת הוא כי המשיב 1 המתין לספק הנשק ומיד לאחר מכן הוכנס הנשק למשאית והשלושה יצאו משטחי הרשות. שתיקתו של המשיב 2 וחוסר ההסבר שלו לשיחות מחזקת את היש ההוכחות באופן שהמסקנה המפלילה העולה מהראיות לכאורה גוברת במקרה זה באופן ברור על כל תאוריה עובדתית חלופית אחרת, שכלל איננה בנמצא.

18. לאור האמור אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב 2.

19. ב"כ המשיב 2 הודיע כי אם ימצא ביהמ"ש שקיימות ראיות לכאורה, הוא מסכים כי קימת עילת מעצר. המשיבים 1 ו-3 הופנו, בהסכמת המאשימה, לשרות המבחן כדי שיינתן בעניינם תסקיר מעצר, בטרם תתקבל החלטה בבקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים. לחובת המשיב 2 הרשעה אחת בגין עבירה כשהעברין מזויין וחבלה חמורה בגין נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שרות, בנסיבות אלה אני סבורה כי בטרם תתקבל החלטה בשאלת מעצרו של המשיב יש לקבל גם בעניינו תסקיר מעצר וזאת מבלי לטעת כל ציפייה בלבו.

לאור האמור מתבקש שרות המבחן להגיש תסקיר מעצר.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ח, 27 אוגוסט 2018, בהעדר

הצדדים.